

SABADELL FEDERAL

Setmanari porta-veu del Partit Federal

Redacció i Administració: Jardí, 7 i 9

Els originals no's tornen.

Dels articles ne son responsables els seus respectius autors.

SUBSCRIPCIÓ MENSUAL . . . 50 CÉNTS.

NOMBRE SOLT . . . 10 »

La Festa Major de Sabadell

Durant els dies 4, 5, 6 i 7 d'Agost celebra la nostra ciutat la seva festa ciutadana. Deixa per un moment de cantar la cançó dels pobles nous amb el ritme de ses màquines de ferro i endiumenjada amb ses millors gales es disposa a explaiar-se el cos i a sadollar-se l'ànima amb un rajoliu d'alegria que li desfaci les amargors acoblades pel treball feixuc de cada dia. No sols de pa viuen els homes i els pobles. Hi ha quelcom espiritual que'ls fa grans i que'ls fa dignes.

Sabadell, amb la seva lliberalitat ciutadana, convida a tothom a les seves festes íntimes. A coneguts i a desconeguts; a amics i a companys; a presents i absents. A tots obra el cor i els braços, i els hi ofereix un aixopluc amical i un seient a la seva taula, i els hi brinda la sorpresa d'un goig desconegut i els hi fa ofrena del conhort reconfortador de la alegria.

Nosaltres, des de la nostra tribuna, saludem efusivament a tots els hostes que'ns honrin amb la seva visita, i alhora que'ls hi desitgem els hi sigui ben agradós el curt temps que s'estaran entre nosaltres, els hi supliquem carinyosament que no jutgin a la

ciutat per les festes migrades que'ls hi ofereix. D'ençà que del govern de la ciutat se n'han apoderat uns homes sense ideals, representants d'unes tendències verament retrògrades i partidistes, que tot és migrat, tot és raquític a la ciutat nostra. Les festes d'aquest any, les lluminaries d'aquest any, que fan enrogir la cara de vergonya als bons sabadellencs, són una demostració gràfica de lo que passa tot l'any a casa nostra. Som una ciutat gran, moderna, cosmopolita, contem quaranta mil habitants i hem assolit un nom formós per les nostres energies industrials, i ja ho veieu com ens tracten els quins ens governen. Sense llum, sense higiene, sense empedrats i lo que és més dolorós, sense un ideal artístic que'ns dignifiqui.

Per aixó us demanem una mica de commiseració. Empró som francs, tenim el cor obert, i si us demanem una mica de compassió per les nostres desgràcies ciutadanes, també volem que disfruteu amb el nostre goig. Som una ciutat alegre i confiada, i amunt els cors, que ara va escassa la alegria.

passivitat ni per concupiscències ni quereles, ja eternes en nosaltres, sinó que el mal tot ens ve de la Lliga, que'ns ha pres als republicans una part de les moltes que integren les nostres idees, principalment dels federals, en quant a la qüestió catalana. I aquesta qüestió ha sigut la que ens ha dividit, la que ens ha perdut en el laberint de les nostres propies tendències lliberadores. Mentre les dretes complien la metàfora aquella de que la *dreta d'avui serà la esquerra de demà*, nosaltres ens hem quedat, ideològica i políticament, en les mateixes condicions de l'any 70. Però la culpa la tenim nosaltres. Per una part, trobant ben fet i fins demostrant simpaties per la causa que defensa la Lliga, com han demostrat alguns republicans que sobreposen primer a Catalunya que a la República, i per altra, que els nostres homes representatius ens han resultat, salvant rares excepcions, sempre hipòcrites i sempre falsos, sense estima per aquest poble, per aquesta multitud anònima que'ls ha pujat en l'escambell de les seves ambicions i de les seves envejes.

Quins altres comentaris no s'escriurien al marge d'aquestes dagues polítiques, si uns republicans no s'ajupissin als peus de la Lliga i uns altres no s'haguessin convertit en *camelots du roi*! La nostra política republicana i els nostres homes directors, que bé estarien avui per assumptes d'una opereta bufa com aquelles de l'Offenbach, que s'acaben ballant un can-can!

Es dolorós aixó, molt dolorós, subtil Paradox. Però el mal no està en que Catalunya sigui guiada per una minoria i que la majoria democràtica segueixi planyent-se, demanant un home el seu chor de granotes, sinó que el mal, ja inveterat, és que aquests homes demanats, aquests reis preferits, aquests *leaders* buscats, se'ns hagin tornat granotes, tragiversant la falla.

P. DE P.

ESCOLIS

DUES POLÍTIQUES

Escrivia en Paradox en «La Campana de Gràcia» de la setmana passada:

«El primer acte públic, tancades les Corts, sospeses les garanties, l'han celebrat els regionalistes. Tenen un plet amb el Govern i volen guanyar-lo. Creuen que aquesta és l'hora, per imposicions del moment belicós, propicia per a les reivindicacions catalanes, i se preparen a crear i sumar forces, posant-se en contacte amb tots els nuclis regionalistes d'Espanya i preparant una campanya de proselitisme per tota Catalunya a la tardor.

Ens separen de la «Lliga» tots els nostres tradicionals idealismes, però fem justícia als seus homes, actius i perseverants, que'ns donen una lliçó d'eficàcia. Ni republicans ni carlins sostenen una rectilínea activitat, com els parlamentaris regionalistes, en el parlament i en la oposició periodística i d'acció pública.

I mentrestant, quina postració la dels parlamentaris republicans! En Lerroux segueix fent de ministre sense cartera; els altres s'han donat unes òrbites fixes, moltes vegades, en alguns d'ells, profitoses. Solament un diputat, en Marcellí Domingo, segueix fent de evangelista fervorós.

Es desconsolador, però presentim un domini de la «Lliga Regionalista» damunt de Barcelona i de Catalunya. Els nous pressupostos municipals treuran a molts centres radicals aquelles subvencions escolars, que eren en realitat l'únic ingrés seriós per al seu sosteniment. Aleshores, l'organització radical rebrà un cop mortal. I ja desapareixerà per a la «Lliga» tota por d'una possibilitat de victòria radical. El Bloc és encara una gestació. Què restarà, doncs, davant de la «Lliga»?

Es el resultat, no de la virtualitat de dagues doctrines, sinó de dagues polítiques, la de la quietut profitosa i la de la mobilitat egoista. Catalunya estarà guiada per una minoria, i la majoria democràtica seguirà planyent-se, demanant un home el seu chor de granotes.»

Aquestes dagues polítiques senyalades aquí, junt amb l'hàbil elogi de la Lliga Regionalista, ens demostren que és la política d'aquesta última entitat, aquella política anomenada imperialista, que ha guanyat el cor de certs republicans i la que ha privat de sostenir una rectilínia i sincera activitat que fa dels partits republicans, uns partits mancats de tot contingut de lluita, vivint en una organització fictícia i amb una força tan heterogenia, tan diversa, que's desfà a la primera empena de l'enemic. Aquest desconsolador espectacle que oferim els republicans, creiem no és produït per la nostra

IDEOLOGIES

EL PROBLEMA SEXUAL

Un gran nombre de infanticidis es deu a la reprobació que de rebot produeix la existència del matrimoni sobre els fills naturals. Aquests crims contra natura—l'amor de la mare per el fill és una necessitat orgànica—perderien tota la seva raó de ésser si la societat deixés de considerar com deshonrada, a la donzella que s'entrega lliurement als plaers dels sentits i si assegurés indistintament el manteniment de tots els infants.

La institució de la família impideix altrement la classificació racional dels individus, segons llurs capacitats i aptituds. Aquesta classificació té lloc en detriment dels individus i de la societat, assignant als homes, més comunament en un fi d'egoisme familiar, un camp d'activitat que no correspon a llur naturalesa.

A tots aquests mals i a tots aquests crims que resulten de la equitat econòmica i de la espiritualitat ètica, hi hem de anyadir la prostitució, raó afrosa que la societat exigeix del proletariat de l'amor per a assegurar la respectabilitat de la família i del matrimoni.

Si fins aquí no ha pogut establir-se una estadística de quantes miseries i llàgrimes d'una dona desgraciada, es formada la existencia d'una dona honrada és molt cert que la prostitució és la vàlvula de seguretat de la llar burgesa.

Totes aquestes grans parrafades sobre la virtut i la moral dels panxa-contents, no han pogut impedir a les passions sexuals obrir-se pas.

Allunyades i prescriptes aqueixes passions llegendàries per lo naturals, se les ha desequilibrat baix la violència i imperiosament s'ha exigit el sacrifici d'una minoria de dones per a servir-les.

El capitalisme, per a el qual el sexe de la dona representa un valor venal, ho ha comprés tant bé, que li té en compte per a retribuir d'una manera absolutament irrisoria el treball de la obrera. I la policia, encarint-la, s'esforça en localitzar la prostitució en perill de fer sifilítica la societat.

LUDOVIC PETRUS.

Signes de vitalitat

L'afrosa lluita que'n Europa s'està desenrotllant, ve siguent pretext d'inagotable sèrie de corruptel·les, ádhuc els escuradents s'han encarit capritxosament; en ella s'hi ampara tota dilació en els pagaments, però no ha servit de motiu per a ajornar la cobrança de cap tribut; autoritza les apostasies, enlaira a patriotisme el deixar fer, el deixar corrompre, el deixar conduir a la Nació a segura i irreparable ruina. El silenci, la inacció, son avui, segons els que de tal manera pensen, supremes virtuts ciutadanes.

Empró no hi ha res d'aixó. Deure és de tot ciutadà vetllar constantment per el benestar i la prosperitat de llurs semblants, i precisament en les circumstancies difícils és quan ha de redoblar llurs esforços per posar els mitjans de renunciar els mals que afligeixen al país; en circumstancies normals, en dies prosperos, podrà tenir disculpa l'ésser tolerant.

Apresiasi, doncs, tota la gravetat de les circumstancies, considerant que solament per nostres principis és possible lliurar a la Humanitat del servilisme en que viu i establir el reinat de la raó i de la justícia, esforcem-nos els federals en propagar els ideals nostres, en invitar a tot el mon que abraçi la nostra bandera, i, sobre tot, organitzem-nos. Hem de donar mostres de vitalitat; som l'únic partit que te raó d'existir.

ESPURNES

II

AL CAMP DE LO INCONSCIENT

Al camp de lo inconscient, com escrigué en Rúsikin, han clavat sa cabana tots els pobles. Sens fer via enllà enllà, viuen com els gitanos, coberts d'estores velles i de pintades llaunes. I no se'n riguen pas de la comparació: són les estores velles, podrides pels aiguats i les ventades, les velles religions prostituídes, pels ilotes i els falsos sacerdots; són les pintades llaunes, escandaloses totes, d'abominable música, les guerreres estrofes i els draps de coloraines que fan la distinció de una cabana a l'altre. Jo d'aquesta faisó nomeno les banderes.

Maleit tribut dels pobles... Així com els gitanos es cobreixen. Mes sens fer via enllà, sota les podridures i al camp de lo inconscient.

J. SALVAT PAPASEIT.

Disertacions polítiques

La sangonera del Marroc continúa xuclant la sang dels germans nostres i dona bó de veurer com lo mateix conservadors que lliberals procuren, quan d'aixó es parla, eludir la responsabilitat de la trágica aventura. En Maura mateix ha parlat en el Parlament en contra de l'acció militar que després de 1909 se segueix en la nostra zona d'influencia. En Romanones no era pas el més petit censor avans d'esser Poder.

¿Qui opera aleshores el miracle de que aquests pacífics polítics de l'oposició es converteixin des de'l Govern en mantenidors de la guerra? ¿Perqué varem anar a Zeluan, amb en Maura, siguent en Maura enemic de tota acció de conquesta? ¿Perqué varem anar al Kerb amb en Canalejas, siguent en Canalejas partidari de l'atracció pacífica? ¿Per qué Romanones ens va ficar en el vesper de Tetuan, si en Romanones és un decidit defensor del protectorat a la francesa? ¿Perqué va seguit amb en Dato la sangonera solta del Garb i d'Anghera, si en Dato solament desitjava complir els Tractats?

¿Quin poder amagat i omnipotent obliga aixis als homes i torce en tal forma el destí de la nació?

¿Qui mana a Espanya?

Un molt nomenat cronista monárquic va publicar, temps enrera en un periódic de Barcelona, un article que va ésser comentadíssim i en el qual, contestant aquesta pregunta, qu'ell també's formulava, exclamava incisius:—Molt bé diu-en els quins entenen en jocs de cartes, que a la sota i al caball els mata el rei. I l'as a tots.—La reproducció de la frase felís d'aquest dinástic aixurit, ens evita entrar en explicacions quiscun perilloses per a ésser exposades en un periódic, i republica per afegidura.

Vegin, doncs, els ditiràmics apologistes de l'actuació maiestática com Espanya, puguent haver-se recompost sobradament de la caiguda de la Regencia, ha anat de mal en pitjor, per la contumacia de ses classes directores i perque en les cimes s'ha pensat preferentment en cercar puntal per a'l Trono que'n fer nació i en fer patria.

Aixis s'afalaga l'exercit, gastant en personal i en recompenses lo que deuria emprar-se en reorganització i convertir-lo en un instrument apte per a la defensa nacional. Aixís es despilfarra el Tresor públic en una orgia de prevendes i profits, mentres s'abandonen tots els serveis útils i reproductius, i se seguen les fonts de la riquesa nacional, i es deixa en mans de l'extranger les més lucratives explotacions industrial i mineres, i tenim ermes les tres quartes parts del territori, i la fam doblega'l país, i els pobles emigren en massa, i l'incultura, el fanatisme i la miseria s'extenen sobre la Península com taca d'oli que ningú es cuida de deturar ni de netejar.

Aquesta és l'Espanya, als trenta anys del reinat de n'Alfons XIII. Sense Exèrcit, ni Marina, ni Hisenda, ni Justicia, ni Instrucció pública, ni Administració—segons han declarat els governants presents i pretérits, els Maura, els Dato, els Romanones—i en periode constituient encara, com el propi monarca va dir en el Missatge de la Corona.

Les lleis són com les trenyines: els insectes petits s'hi queden agafats; els grossos les rompen.

ECOS

A la barberia trovem un exemplar d'aquest periódic-anunci titulat "Sabadell". Passem per sobre els ulls i veiem que no ha complert com devia ni en lo referent al tractar de nostra ciutat ni en lo que deuria ésser un periódic que, en sortint aquests dies, tingués l'amenitat de donar per mitjà dels articles, una veritable guia de viatgers, una vista panoràmica, un baedeker a l'hora pintoresc i anecdòtic de lo que és Sabadell, la Manchester... La nostra ciutat té una historia social, política, literaria, comercial, humorística, aristocrática, com tota ciutat elevada a la vida moderna. Si te tot aixó i a més uns carrers, un bosc, uns paratges, unes fonts, unes costums, unes tradicions, uns vicis, per qué, doncs, no fer una interessant contalla per il·lustrar als forasters i als que no ho siguin? En futures Festes Majors procurarem fer, entre tots, aquest periódic, que serà la nostra executoria de gran ciutat davant d'aquests transeunts que ara es poden pensar, veient aquest periódic, que Sabadell no té ni escriptors per a descriure la ni historia que contar. I tenim tant una com altre cosa.

El bon foraster que ja entre nosaltres repassa per a no descuidar-se'n cap, la llista dels nostres festetjos, no ens pendrà per una ciutat que's distreu en la mellor festa de l'any amb espectacles que siguin fruició pels cinc sentits de l'home, donant-los-hi tota la grandesa possible i que hi hagi més d'esperitualitat que de materia, per a després sentir recança per a no celebrar amb més freqüencia Festes Majors. I el bon foraster que ja sab que són les sardanes, els concerts, els balls al envelat, les lluminaries, en treurà la conseqüencia de que l'únic festeig digne de la ciutat ha sigut produït per les cuineres casolanes i perfectes, i fent dels familiars que convidaven uns dignes émulos den Rabelais, fent de les taules humils, no ja uns banquets de Trim leio o de Lúcio, però al menys digne de l'estómac del foraster. Al programa no hi consta aquesta festa íntima i familiar, no hi consta tampoc el sacrifici que han fet per ella les besties que sentiem cantar per les eixides i que avui han anat a omplir el ventre de Gargantúa, fetes amb condiments agradables i resultant viandes exquisides, al programa no hi consta però la festa tothom la sab.

Els gourmets tindran, com sempre, aquesta delícia del paladar, i els que no ho són també, perque s'hi ha falta de festetjos que'ns sadollin l'ànima, al menys que tinguem en el plat de cada dia, una racció més extraordinària.

Amics, fem que aixó no tingui repetició en anys successius. Que s'omplin les taules de viandes està molt bé, però també que'ls programes d'aquests dies festius siguin omplerts de festes que no facin desitjar els menjars suculents.

Dilluns i dimarts algú s'extranyà, jo mateix també, de que el campaner li vingué l'anómala pruja de repicar. Què era alló? Un amic em tregué de dubtes. Era Sant Feliu, el patró de la ciutat, pel qual, anys enrera, se celebrava la Festa Major. Ens recordarem perfectament el perque d'aquell repic. Un horari de treball nou feu canviar les festes nostres, però en aquell dia l'Església no podia oblidar al seu sant. Veieu el signe de progrés aon es nota? Fins canviant la Festa Major. Ja digué en Víctor Hugo: "Aixó matarà alló" i avui en la nostra Festa Anyal ja ningú es recorda de Sant Feliu martre.

JOHANNAN.

El monument a Pi i Margall

S'ha reunit a l'Ateneu de Madrid la Comissió que en aquella capital treballa per a la erecció del monument a Pi i Margall a Barcelona.

A l'objecte de recullir fondos han redactat la adjunta circular, que al seu text, reuneix la condició d'autoritat que li donen les prestigioses firmes que'l suscriuen:

«Para honrar la memoria de uno de los hombres que por sus virtudes y talentos más enaltecieron nuestra patria se constituyó en Barcelona en el año 1906 una Comisión, compuesta de personas de diferentes ideas políticas y religiosas, en representación de todos los partidos que integraban aquel Ayuntamiento, que emprendió con entusiasmo la tarea de conseguir que se erigiera en España un monumento al gran maestro don Francisco Pi y Margall.

Si aquella Comisión y las que continuaron después con el mismo empeño, renovadas a medida que se renovaban los representantes del Municipio de Barcelona, tuvieron acierto en sus gestiones y procuraron poner los medios para llevar a cabo sus propósitos, puede acreditarse cumplidamente manifestando que se han recaudado hasta la fecha más de 150.000 pesetas con destino a la ejecución del proyecto, encomendado al eminente escultor Blay, cuya importante suma ha sido casi en su totalidad subscrita en Cataluña.

Y los compañeros de Barcelona, que con tan buena voluntad dedicaron sus afanes durante diez años a lograr este resultado, han entendido llegado el momento de invitar a las demás regiones a compartir con Cataluña el honor de dedicar este recuerdo cariñoso al ilustre pensador, que creyó echar las bases de una posible y no lejana grandeza ibérica, combinando, por medio de la federación, la idealidad y los elementos valiosísimos de las civilizaciones castellana, aragonesa, catalana, andaluza, lusitana, vasca y de todas las demás que han enriquecido la historia de nuestra península. No es este el instante oportuno de discutir si acertó o se equivocó en sus juicios, pero sí el de proclamar con orgullo que todos estamos conformes al afirmar que la labor de Pi y Margall, por su seriedad, por su espíritu científico, por la belleza de su forma es de las que no pueden olvidar los pueblos dignos que saben agradecer los desvelos y los sacrificios que por ellos realizan sus grandes hombres.

Respondiendo con verdadera satisfacción los que suscriben al requerimiento de los queridos amigos de la Comisión ejecutiva de Barcelona, y conformes con ellos al considerar que el monumento a Pi y Margall no puede ser obra exclusiva de una región, sino recuerdo, tributo y testimonio de admiración y gratitud de todos los españoles, nos dirigimos a usted seguros de que ha de agradecernos la ocasión que le ofrecemos de probar una vez más su acendrado patriotismo.

Madrid, 27 de Junio de 1916.—Roberto Castrovído, Aniceto Llorente, Azorín, Odón de Buen, Emilio Menéndez Pallarés, Dario Pérez, Emilio Niembro, Antonio Marsá.»

Notes i Comentaris

La fama d'En Poal

La fama qu'en Poal i Aregall ha assolit com a feminista, va escampant-se arreu de Catalunya. De moment ja ha arribat a Vila-

franca i ha traspassat els llindars d'un centre de dependents i d'un periòdic lerrouxista.

Nosaltres donem la nova i alhora celebrem que l'afany de gloria que sent en Poal, li fagi modificar els ideals de catalanista intranzigent. Ja no som solament nosaltres els quins anem amb els lerrouxistes. Ja comença a anar la ciència de la catalanitat per les planes de periòdics radicals. Eureka!

Empró aquesta gentil claudicació ha valgut a n'en Poal un nou timbre de gloria. A Vilafranca l'han consagrat doctor. Doctor..?

Carai! Voleu jugar qu'en Poal és un fenomen del saber i ens l'han descobert a Vilafranca?

Els funcionaris públics

Els funcionaris públics de nostra ciutat s'han agrupat en societat, com és molt natural, i com és molt natural també han nomenat una junta.

I sabeu qui ha sigut elegit per a formar la Junta dels funcionaris públics?

Doncs entre altres han sigut elegits en Torras Serra, federal; en Pous Burgués, conservador; en Lladó i Figueras, regionalista, i en Patrici Serra, catòlic *enragé*.

Es veu que l'ésser funcionari públic purifica els ideals i agermana les consciències.

El Centre de Dependents

El C. de D. del C. i de la I. han demanat a l'Alcalde que interposi la seva influència per a que'ls patrons permetin fer festa el divendres a la tarda, vigília de la nostra Festa Major, als dependents de comerç.

Pobres infants de Deu! Us heu acoblat en societat, teniu un ferm organisme, i encara no sabeu imposar-vos per a demanar una cosa justa?

Vaja, plegueu, nois, que ja ens heu fet riurer prou.

El comiat d'un Director

En Durán i Tortajada, director del «Diari de Sabadell», deixa el càrrec de director de aquell periòdic per atrapar el de redactor de «La Publicidad» a Barcelona. Es a dir: deixa, deixa... Fa com els personatges de les comedies antigues: *Hace que se va y se vuelve*. Perque el «Diari de Sabadell» està tan mancat de redactors, i si no n'està mancat son tan insuficients els quins hi ha, que en Durán i Tortajada vindrà cada dos o tres dies a servir als subscriptors del «Diari» les farándules que li hagin quedat arreconades de «La Publicidad». Serà una mena de Director-Recader que mai tindran prou que agrair-li els llegidors de l'esmentat diari.

Després de tot, nosaltres li desitgem a Barcelona més sort de la que ha tingut a Sabadell. A aquí, malgrat i l'haver acoblat molts desenganys i haver esmersat moltes energies, no ha pogut atrapar ni gloria ni quartos. L'únic que se'n porta positiu son unes bofetades patriòtiques de l'Aragay i unes menaces sindicalistes d'en Bruno Lladó. I res més, res més...

Vaja, que li desitgem més bona sort que a Barcelona.

Una lliçoneta

L'altre dia, mentres es desencadenava sobre la nostra ciutat una fenomenal tempesta, va anar a caure irrespectuosament una xispa elèctrica en el campanar de sant Feliu, en el precís moment en que el campaner repicava les campanes per a cridar el bon temps. Encantadora paradoxa!

El campaner va espantar-se tant, que ara com ara encara s'ajup.

No va mal, de tant en tant, una lliçoneta aixís, a aquests campaners ignorants i re-

tardataris. Tothom sab que durant una tempesta l'eco del metall crida el llamp. Per aixó en Franklin va demostrar científicament que era més pràctic i més humà posar para-llamps que tocar campanes.

Noves

Principals festetjos que se celebraran durant aquests dies, amb motiu de la Festa Major:

Avui dissabte, a les 7 del matí, Concurs-cursa de 60 kilòmetres en bicicleta disputant-se valiosos premis, entre ells l'artística copa «Casellas».

A les 9. Inauguració de la làpida que donarà el nom del plorat mestre Granados, a la plaça avui nomenada de Gracia.

Diumenge a les 10 del matí. Concurs d'aprenents. Repartició de premis en el Saló de Sessions de les Cases Consistorials.

A les 4. Rúa Artística a la Rambla.

Dilluns a les 9 de la nit. Castell de focs artificials a l'extrem alt del carrer de Vilarrubies.

A les 10. Gran ball de Beneficència en l'Envelat Oficial, executant els ballables la Banda Municipal.

Com de costum, se celebraran aquests dies concerts públics per les Bandes Municipal i d'Alcántara balls a l'Envelat i societats particulars i sardanes a la Plaça Major per la cobla «Montgrins», funcions teatrals, de cine, partits de foot-ball i demes diversions públiques.

La Companyia del Nort ha concedit rebaixa de preus en el servei dels dies de la Festa Major. A la 1'30 de la matinada del dilluns 7 d'agost sortirà de la Estació parant-se en el Baixador de la Rambla i estacions intermitjes, un tren especial en direcció a Barcelona. Per a aquest tren no servirán els bitllets d'anada i tornada.

La exposició de treballs presentats en el «Concurs d'aprenents», estarà instal·lada en un dels salons de les Cases Consistorials. Igualment durant els dies de festa podrà ésser visitada lliurement la Exposició de Pintures de la Agrupació Artística, instal·lada en l'Acadèmia de Belles Arts.

La Comissió de Festetjos ha organitzat per a dissabte i diumenge de la Festa Major un número que no consta en el programa oficial i consisteix en posar una taula de flors que serán expedides per senyorettes, destinant el producte de la venda a beneficència.

Hi haurà taules en els camps de Sport i de l'Atlètic durant els partits de foot-ball que s'hi celebraran el dissabte a la tarda i el diumenge en durant la funció de gala que es celebrarà el Teatre Eutèpe, i a l'envelat.

Concurs de fotografies.—S'ha establert un concurs de Fotografies, per a els aficionats a aquest art, acordant establir tres premis: un de 25 pessetes; altre de 15 pessetes i altre de 10 pessetes, que la Comissió de Festes repartirà entre els concursants que presentin més complertes les col·leccions de fotografies dels festetjos i que per les condicions de les mateixes se'n facin mereixedors els respectius concursants. S'admeturan plects de col·leccions de fotografies, fins el dilluns, 14 del corrent, publicant-se el fallo dels premis adjudicats per la Comissió de Festes, oportunament.

Els concursants, en plec separat, acompanyaran el nom dels mateixos, continuant-hi la direcció del domicili.

—La Junta central del Cens ha publicat una circular sobre les inclusions i exclusions en el cens per a la rectificació anyal.

En ella es recorda que el padró municipal no és l'únic document que justifica el veïnat i la residència per a els efectes del dret electoral i que per a suplir la falta absoluta d'aquest padró o les deficiències del mateix, les Junes municipals i provincials haurán d'admetre, i les Audiències territorials, en el seu cas, es de creure que ho farán també en l'exercici de la seva independent jurisdicció, com a prova per a estimar o desestimar les

reclamacions d'inclusió o exclusió del cens, aquells documents eficaços per a justificar districte, veïnat i residència distints del padró municipal.

—Ha sigut sospès de l'empleo i sou per 15 dies, l'empleat municipal senyor Cañadell, cobrador i quefe de la Plaça Mercat, per suposades faltes en el servei. A l'efecte, s'està instruint l'oportú expedient.

—Ha sospès temporalment la seva publicació el nostre estimat confrare "El Federal" porta-veu dels federals barcelonins.

Sentim la pèrdua del company en la brega setmanal i desitjem que ben aviat reanusi les seves tasques.

—Desitjant l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona estendre l'ensenyança agrícola a tots els estaments socials del nostre país i fer arribar a tots els indrets els avenços dels moderns arts de conrear la terra, ha establert uns curssets per a masovers, arrendataris i petits propietaris. El XVIe de Viticultura i Enologia tindrà lloc a San Cugat, Sallent i Artés, baix el patrocini de la Diputació Provincial de Barcelona i Ajuntament d'aquestes localitats, des del 17 al 28 d'agost del corrent any.

—Festetjos que se celebraran en el nostre hostatje Círcol Republicà Federal avui dissabte i demà diumenge, amb motiu de la Festa Major d'aquesta ciutat:

Dissabte, a dos quarts de deu de la nit: Gran concert en el Saló-Café. A les deu extraordinari ball de nit.

Dinmenge a les onze del matí: Escollit concert matinal. A dos quarts de cinc de la tarde: Magnífic ball de tarde de quatre hores. A dos quarts de deu de la nit: Concert en el Saló-Café, i a les deu: Gran ball de nit.

Tots els programes els executarà la celebrada i aplaudida Orquestra Fatxendas.

Durant aquestes festes, se servirán en el Saló-Café tota classe de begudes propies per a aquests dies d'istiu, com son: gelats, granitzats, café gelat, Mantecau, Llimó gelat, etc. Aquestes begudes se serveixen a domicili.

—De la Comissió de Festetjos i de la Junta Municipal de Beneficència hem rebut bonos de pa, carn i gallina que hem repartit en persones menes-teroses.

—Per haver-se rebut amb retrás deixem de publicar en aquest número dos articles "La Semana Mayor" i "Bibliografía" dels nostres estimats companys En F. Moliner Salcedo i Oriflama, respectivament. Ho publicarem en el número vinent.

—Hem rebut un artístic catàleg de les obres que figuren en l'Exposició de Pintures, organitzada per la Agrupació Artística, en el Saló de l'Academia de Belles Arts. Els expositors son: Crusafont (F.), Durán (F.), Durán Camps (R.), Llacer (A.), Moratons (F.), Martí (J.), Marcet (R.), Palá (E.).

Aquesta exposició, que's pot visitar lliurement durant aquests dies, fa creure que's veurà força concorreguda per a admirar les obres dels joves expositors sabadellencs. En parlarem degudament de la mateixa.

—En el teatre de la Fraternitat Republicana Radical, el dissabte dia 5, a les 9 nit, una companyia de opereta integrada per valiosos elements, hi representarà *El Conde de Luxemburgo* i *Bohemios*.

—Decididament el dia 15 del corrent es publicarà a Barcelona un nou diari polític, republicà autonomista, que's titularà "La Lucha", dirigit pel nostre il·lustre amic, el valent diputat per Tortosa don Marcell Domingo.

—Probablement l'última quinzena d'aquest mes, tindrà lloc en un paratge intermitg entre Sabadell i Terrassa un gran festival de confraternització esperantista.

—La Societat Choral Centre Sabadellés (Gelats), celebrarà durant els dies de la festa major, els següents festetjos:

Dia 5, a les 9 nit: La companyia que dirigeixen els senyors A. Pelegrí i R. Castillo, posarà en escena el drama català en tres actes *Lo ferrer de tall* i la comedia *Un bon debut*.

Dia 6, a les 11 del matí: Escullit concert a càrrec de la Agrupació Artística que dirigeix el mestre en Jaume Prat, cooperant-hi la triple senyora Magdalena Ramis. —A les nou de la nit: L'aplaudit drama *Batalla de Reinas* i la comedia *Ditxós Tenorio*.

Kiosc de Canaletes

Cervesa E. Petry,

S. EN C.

Exigeixis en els taps la marca del Representant

Gasseosa F. PANÉ

Se serveix a domicili

Rambla, 198

Latorre, 2

J. Vidal Tarragó

ADVOCAT

ha establert despatx en aquesta ciutat, carrer de Gracia, 26, els diumenges de 9 a 12, continuant els dies feiners, junt amb el seu pare don J. Vidal i Valls, a Barcelona, Ronda de Sant Pere, 52, pral.

Companyia Comercial Alcoholar, S. A.

Anís ARLEQUIN 'PICAROL'

Especialitat en Misteles, Moscatells

i Licors de totes classes

Dipositari: **Josep Fitó** (a) **Mistos**

Sant Pere, 31 • Telèfon 660 • Sabadell